

ДИКИЙ Микола Олександрович (21. 06. 1930, с. Русин Яр, нині Костянтинів. р-ну Донец. обл.) — фахівець у галузі термодинаміки і поновлюваних джерел енергії. Доктор технічних наук (1971), професор (1971). Державна премія України в галузі науки і техніки (1995). Закін. Харків. авіац. інститут (1955). Працював на Пд. турбін. заводі (Миколаїв, 1955–68); викладав у

Микол. суднобуд. інституті (1968–72); Київ. інституті легкої промисловості (1972–74); від 1974 — професор кафедри теор. і пром. теплотехніки Нац. тех. університету України «Київ. політех. інститут»; водночас від 2001 — завідувач кафедри енергетики суден Київ. академії водного транспорту. Вивчає проблеми термодинаміки і тепломасоперенесення у дисперс. системах. Розробив високоефективну енергоощадну й екологічно безпечну газопаротурбінну технологію «Водолей».

Основні праці

Статика и динамика. Н., 1973; Судовые газопаротурбинные установки. Ленинград, 1978; Энергетические установки геотермальных электростанций. К., 1989; Поновлювані джерела енергії. К., 1993; Комбинированное производство энергии для преодоления кризиса в энергетике // ЭР. 2000. № 1; Газопаротурбинная технология «Водолей»: теоретические основы, технические решения и перспективы их использования // 4-й Междунар. семинар-практикум «Практика энергосбережения». Ялта, 2005.

М. М. Пономаренко

Бібліографічний опис:

Дикий Микола Олександрович / М. М. Пономаренко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-24260>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).